

Előfizetési ár:

Egész évre 4 K.
Fél évre 2 K.
Negyed évre 1 K.
Egyes szám 20 f.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Kiadja az Orsz. Erdészeti Egyesület
(Budapest, V. Alkotmányutca 6. sz.)

Felölös szerkesztő:

TÖRÖK SÁNDOR m. k. erdőmester,
erdőőri szakiskolai igazgató.

AZ ERDŐ

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmondsor vagy annak helye 40 f. Egész oldal 40 K. Fél oldal 20 K. Negyed oldal 10 K. Nyolczad oldal 5 K.

Többszörös megjelenés esetén engedmény megegyezés szerint.

Előfizetők részére az álláskinálat és kereslet rovata rövid közlésekre díjtalanul áll rendelkezésre.

Erdészeti és vadászati szaklap kisebb erdők birtokosai és kezelői, erdészeti altisztek, erdőőrök és vadőrök részére.

Az előfizetési ár „Az Erdő kiadóhivatala” címén Temesvár-Belváros, Uhrmann Henrik papirkereskedése, küldendő.

A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) „Az Erdő” szerkesztőségéhez, — Temesvár 3, Vadászerdői erdőőri szakiskola.

Az Erdő munkatársai megfelelő írói tiszteletdíjban részesülnek, a melyet a szerkesztőség évnegyedenként utalványoz. A lap után netalán származó tiszta jövedelem teljes összegében az Orsz. Erd. Egyes. által kezelt oly alap javára fordítatik, a mely — később meghatározandó módon — erdészeti altisztek, erdő- és vadőrök javára fog szolgálni.

Tartalom:

A csemetekerti és erdősítési munkálatokról.

Barátfalvi Béla: Bükk vasúti talpfák termelése.

Az 1906. év őszén megtartott erdőőri és vadőri szakvizsgák. Méhészet.

Álláskereslet.

Nyugtázások.

Pályázati hirdetések.

Hirdetések.

A tárczában:

Tanos Pál: Tél apó.

A csemetekerti és erdősítési munkálatokról.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

I.

Az ország úgyszólván minden részét még vastag hóréteg borítja s a hőmérséklet még mindenhol a 0°-on erősen alul van; de ha más nem is, a naponkint meg-megjelenő mag-árjegyzékek mégis a tavasz közeledtét jelzik s egyúttal figyelmeztetnek a nemsokára bekövetkezendő csemetekerti és erdősítési munkálatokra, az erdőgazdának erre a legfontosabb munkálataira.

Azt mondja a példabeszéd, hogy »a ki mint vet, úgy arat«. E természeti alaptörvény igazságát a gazdasággal foglalkozók közül első sorban is az erdőgazdának kell, hogy minden tekintetben alaposan átérezze s annak következményeit magára nézve lelkiismeretbeli köteletségévé tegye.

Mig ugyanis a mezőgazdasági termények legtöbb esetben egy év alatt meghozzák a gazda munkájának jutalmát, eredményét, addig tudvalevőleg az erdőgazdaságnál számottevő és hasznosított fatermés csak évtizedek után remélhető és nyerhető.

Hogy azonban ezen faterméshez annak idején minél csekélyebb befektetéssel hozzá juthassunk, elkerülhetlenül szükséges, hogy az erdő telepítésével egybekötött alapvető munkákat oly módon és olyképen eszközöljük, mely minden tekintetben a messzi jövő évi fahozamát az erdőgazdának hasznohozólag okvetlen biztosítsa.

Az erdőtelepítéséhez sorozható munkákat tehát nemcsak a feltétlenül megkívánt szakértelemmel és körültekintéssel, hanem a lehető legnagyobb takarékoság szem előtt tartásával kell fogantatni.

Csak így hozza és hozhatja meg a befektetett tőke a várható jövedelmet.

Még a legcsekélyebb befektetési költség is évek hosszú során át magas összegre szaporodik fel; hisz ismeretes, hogy 1 korona mondjuk 4% mellett 80 év alatt 23 koronára, 100 év alatt pedig 50 koronára növekedik kamatos kamataival együtt.

Minél nagyobb pedig az erdősítési költség, igen természetesen annál nagyobb jövedelmet kell hogy gazdaságunkból kihozzunk.

Arra kell tehát törekednünk, hogy az ily természetű munkákat nagy lelkiismeretességgel és tökéletesen megfelelőleg végezzük mindjárt első ízben, ne hogy elhibázott munkánknak helyrehozása, pótlása stb. újabb költséget igényeljen s ez által az erdőtelepítésével járó költségek újból és újból emelkedjenek, mert eltekintve az erdőgazdaságot terhelő egyéb költségektől és a rendes évi kiadásoktól, csupán az erdősítési munkálatokra befektetett költség is kamatos kamataival együtt évek hosszú során át elég tekintélyes összegre növekszik fel.

A gazdaság pénzügyi helyzete követeli tehát, hogy ez a költség a fatermés által nyújtandó haszon által meg is térüljön.

És lényeg meg is térül, ha erdőgazdaságunk minden munkálatait és teendőit a rendszeresség alapelveire fektetjük, s főleg első sorban az erdőtelepítés alapvető munkálatait okszerűen és a követelményeknek megfelelőleg végezzük.

Habár e munkálatok úgyszólván minden egyes részével a t. olvasóink ismerősök, nem végzek azt hiszem felesleges munkát, ha az említett munkálatokra nézve több éven át szerzett tapasztalataimat és adataimat e lap útján közre bocsájtom.

Igen valószínű, hogy mire e sorok napvilágot látnak, tél apó is eddigi tartós makacsságából engedni fog, s az erdőművelési munkálatok nem-sokára megkezdődnek.

E munkálatok leírásánál legezelszerűbbnek tartom, ha azokat időszertintli sorrendben tárgyalom s legelőször is a csemetekerti munkálatokra terjeszkedem ki.

A csemetekerti munka a talajmunkával, vagyis a talajnak előkészítése és megművelésével kezdődik.

Hogy ez, a közéletben ismert szántás, ásás és rigolirozás útján miként történik, az, az igen t. olvasó előtt ismeretes lévén, e helyen csupán annyit kívánok megjegyezni, miszerint igen cél-

Tél apó.

Irta: **Tanos Pál.**

Akik az erdőt gondozzuk, óvjuk, őrizzük, mi erdőt járó emberek, kincsért sem ismernénk el akárcsak egymás között is, hogy akármilyen is a tél, fázunk. Dehogyan is fázunk! Naphosszat és ha kell, egész éjjeleken át is liporjuk a keményre fagyott csikorgó havat, amely munkában bizony nemcsak derekasan elfáradni, de jól kimelegedni is lehet, akármilyen mutat is a hőmérő higanyoszlopa. Hogy is lehetne hát fázunk? Amikor pedig nem járunk-kelünk, akkor a bármilyen palotával is fölértő kis gunyhónkban, vagy akár a szabad ég alatt lángoló, lobogó máglyatűz piros parázsában sütjük a jófajta kolompért és pirítjuk a tavalyi kedves koczánk hasaszalonnáját, gondosan ügyelve arra, hogy a csurgó zsirjának minden cseppje az alája tartott kenyereinkre kerüljön. Hát talán ilyenkor fázunk, amikor azt az

szerű, ha a talajt már a tavaszi vetést megelőző ősszel felássuk vagy felszántjuk, hogy a tél fagyja a talajt teljesen porhanyóssá tegye.

Ha pedig ez nem lehetséges, — mint az igen gyakran előfordul — s e munkákat tavasszal vagyunk kénytelenek végezni, akkor igyekezzünk e munkákat lehetőleg nagyon korán tavasszal végeztetni, hogy így a tavasz kezdetekor még jelentkezni szokott kisebb fagy a talaj porhanyításában segítségünkre legyen.

Legtöbb esetben a csemetekert talajának a megművelését azért kell tavaszra hagyni, mert a csemetéket a vetésre szánt területről csak tavasszal szedhetjük ki.

Ezen igen gyakran előforduló esetben a csemeték kiemelését korán eszközöljük, hogy így a talaj megművelésére kellő időnk legyen.

A csemetéket a kiszedés után — mely munkálatra később fogok rá térni — a kiültetésig beföldelve jól ellehet tartani, de ha a talajmunkához később fogunk hozzá, azt a kívánalomnak megfelelőleg elkészíteni — ha csak az időjárás nem rendkívül kedvező, — nem igen tudjuk.

Már pedig a vetés sikerének egyik főfeltétele a talajnak porhanyós állapota, mert a darabos göröngyös talajban a legjobb csiraképességű mag sem kel ki.

ebédünket, vacsoránkat és a hozzá való jó étvágyunkat semmiféle uraságával se cserélnénk el.

Hanem szó ami szó! Amikor a hótörtetéstől kapott belső melegségünk mellett és reánk rakódik a nagy hideg az ő sokféle alakjában; amikor az egész ruházatunk nehéz a vastagon reátelepült zuzmarától; a bajszunkról, szakállunkról úgy lógnak le a jégcsapok akárcsak a nádtetős eszterjéről; a csizmánk hőre, talpa csonttá fagyott: akkor bizony mégis csak kifakadunk néha-néha, hogy minek is az a nagy tél, hogy miért is van hát tél?

Persze, hogy erre nem tudunk felelni! Legfeljebb azt mondjuk rá, hogy azért van tél, mert kell lenni télnek is.

Pedig a tudós emberek ma már mindent tudnak. Ezt is tudják. Vagy legalább azt hiszik és állítják, hogy tudják ők — a tudós csillagászok, — hogy miért van minden évben egyszer tél és hogy miért következik minden télre egészen bizonyosan egy új tavasz? Mit is ne tudna ma már az ember, a gögös földlakó, aki emberlétében büszkélkedve a föld ura névvel illeti magát! Ki elbizakodottságában a világegyetem Nagy Építőmesterének soha föl nem deríthető nagy titkait kutatja és azt a nagyképű tudományos tételt már föl is állította, hogy miért, mi módon követi a tavaszt a nyár, és miért következik erre csalhatatlanul az ősz és utána a tél?

A homokos — s szóval a kevésbé kötött talajokon a megművelési munka, s így a talajnak porhanyóssá létele nehézséget nem okoz, de az agyag — s főleg a kötött agyagtalajnak, porhanyóssá létele biz a legtöbb esetben nagy nehézségbe ütközik.

Ugyanis a csemeték kiemelése, vagy az ásás után még darabokban álló kötött agyag, a tavaszi szelek hatása alatt gyorsan kiszárad s a magvak betakarására úgyszólván teljesen alkalmatlan lesz.

Már pedig a magvak betakarásakor a talajnak teljesen apró, porhanyosnak kell lennie, mert csak így képes magába elegendő nedvességet beszívni, s azt közvetíteni.

A göröngyös talajnak csekélyebb vízmennyiségől csak a felülete nedvesedik át, s a belső-részek teljesen szárazan maradnak, s a mag által megkívánt nedvességet közvetíteni nem képesek. Ennek azután az a szomorú következménye van, hogy a magvaknak csak igen csekély része kell ki, a vetésünk hézagos, gyenge marad, s a drága pénzen beszerzett mag kárba vész.

Ezért szükséges tehát a talaj megművelésével sietnünk, hogy a porhanyóssá lételeben a természet maga is a már fennebb említett fagy, valamint a kora tavasszal gyakoribb esőzések által segítségünkre lehessen.

Azt állítják, hogy azért, mert a tízféleképpen is mozgó Föld szüntelen forog az álló Nap körül is. Az álló Nap körül? Hiszen az ember magas számvetései és mértani vonalai már azt is bebizonyították, hogy a Nap sem áll soha egyetlenegy pillanatig; hogy ez is mozog és halad folytonosan a maga iszonyatos pályáján; s hogy nem áll az a régi tudomány, hogy az egész nagy Mindenség forog a mi apró, liliputi sárgolyónk, a Föld körül.

S ebből a nagy igazságból aztán sok mindenféle más igazságot tudtak a tudós csillagászok levezetni. A sok között azt is, hogy miért van a mi félgömbünkön egyszer meleg nyár, máskor pedig hideg tél? Soha se vagyunk egyforma távolságra a Naptól. De azt is állítják, hogy nyáron, amikor legjobban izzadunk, vagyunk a tőle legmesszebbre eső »naptávol«-ban, s télen, amikor leginkább fázunk, vagyunk a hozzá hat millió kilométerrel közelebb lévő »napközél«-ben. Vagyis, hogy mértani és számtani bizonyosság az a nagy paradoxon, hogy mentül közelebb jutunk azon milliárdnyi hőfokokat tartalmazó égi tűzhöz, annál jobban fázunk és minél távolabb esünk tőle, annál inkább melegsünk! Igaz ugyan, hogy a földi tűznél ennek éppen az ellenkezőjét tapasztaljuk; mert itt akkor melegsünk mindjobban, mentül közelebb állunk a lángoló, izzó tűzhöz és akkor fázunk, ha minél távolabbra esünk tőle.

Mondanom sem kell, hogy a természet e kedvező jelensége csak segítség, csak előny, de a csemetekert művelőjének, a föld folytonos aprózásával, gereblyezésével stb. stb. a természet nyújtotta kedvezményeket alaposan kihasználni kell, s csupán a természetre bizni e munka teljesítését nem szabad.

Ha pedig előfordulna az az eset, hogy a talaj megművelését valamely okból csak később tudjuk végezni, vagy pedig az időjárás kedvezőtlenége a talajnak porhanyóssá létele akadályozza, ilyenkor legcélszerűbb a göröngyös talajt jól kiszáradni hagyni s a porhanyosítási munkával egy eső bekövetkeztéig várni.

Ha azonban a várt esőzés be nem állana, a talajt jól le kell locsoltatni, mely után a göröngyök könnyen szétomlanak s könnyen elgereblyézhetők.

Természetes, hogy ez csak kisebb területen lehetséges s még itt is igen költséges, de mindenesetre mégis előnyösebb, mintha a bevetett és nagy értéket képviselő magvak a talajban elromlanak és nem kelnek ki.

Ezek után ide iktatom a talaj megművelésével járó legközönségesebb munkáknak adatait azon megjegyzéssel, hogy azok mindenike kissé kötött agyagtalajra vonatkozik:

De azért kell ám valami igaznak lenni ebben a tudományban is. Mert lám, ha a Kárpátok magas hegységeiben mentül magasabbra fölhangunk a csucok felé, annál nagyobb hideget érzünk a nyári napsugarak alatt is, amelyek ott a Naphoz közelebb álló tetőkön még a síkság kánikulájában se bírják elolvasztani az oda települt havat.

Ezért hát csak higgyünk mi nem tudósok az égi tudományok doktorainak merész számvetéseiben. Higgyük el az általuk kiszámított fokokat és a fokoknak perczeit és másodperczeit, valamint a kilométereknek a millióit, trillióit és kvintillióit is. Mert hová is lennének ezen hit nélkül? . . .

De éppen úgy hihetünk a még Ádám és Éva idejéből reánk maradt szent szájhagyományban is. Amely még szebb, mint a tudósok tudománya.

A paradicsomi korszakban még függélyes volt a Föld tengelye s ennél fogva csak egy vég nélkül való örök nyara volt a Természetnek és teljes volt a boldogsága az ebbe bele teremtett emberpárnak. Akkor a mezők, az erdők, a tengerek megmunkálás nélkül kínálták az ő gazdag kincseiket. A fákról soha se fogyott le az üde bimbó, az illatos virág, az édes gyümölcs. Mint a kezes bárány, oly szelíd volt valamennyi vadállat, amelyek mind az ember elé hordták a hasznaikat.

Tétel szám	A munka neve	Szükséges			Jegyzet
		férfi nap- szám	igás nap- szám	Trágya	
				kocsi	
1	Egy k. hold (5755 m ²) már megművelt területnek 70 cm. mélyen történendő felásásához, illetőleg rigólozásához	308	—	—	
2	Egy k. hold (5755 m ²) már egyszer megművelt területnek 25—30 cm. mélységig való felásása	95	—	—	
3	Egy k. hold (5755 m ²) már többször megművelt területnek 25—30 cm. mélységig való felásása	68	—	—	
4	Egy k. hold területnek az elgereblyézése és kiegyengetése	4	—	—	
5	Egy k. hold területnek a felszántásához	—	1·1	—	
6	Egy k. holdnak az elboronálásához szükséges	—	0·2	—	
7	Egy k. hold területnek marhatrágyával való megtrágyázásához szükséges	—	—	60	
8	Ezen trágyának széttergetéséhez	14·5	—	—	

A talajnak elkészítése után következik a csemetekertnek táblákba való beosztása s a táblákban az ágyásoknak és az u. n. gyomláló ösvényeknek a kijelölése.

A táblák nagyságának és kiterjedésének megállapítása a csemetekert összterületének a terjedelmétől függ.

Nagy csemetekerteknél (5—20 k. hold) egy táblának a kiterjedését $\frac{1}{4}$ k. holdban; közép-

nagyságukénál (2—4 k. hold) $\frac{1}{8}$ k. hold; kisebbeknél $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{12}$ — $\frac{1}{16}$ -od k. holdban legcélszerűbb megállapítani.

Mindenesetre a csemetekert területének a fekvése, külső határvonala stb. szerint ez változik. Az utakat szintén irányban kell a táblák kiterjedéséhez képest kitűzni, úgy, hogy az külsőleg is tetszetős legyen s a mellett azokon a szükséges közlekedés akadálytalanul történhessék.

A Nap soha se szállt le a szemhatár alá, mindig ott ragyogott az égen és egyformán melegítette meg a Föld minden zúgát. Hőség és fagy, vihar és zivatar egészen ismeretlenek voltak ezen az akkor még mozgásra nem kényszerített plánétán, amelynek kizárólagos szolgálatára voltak rendelve az összes égi alkotások. . .

A szent bibliából tudjuk, hogy a kígyó csábításának engedett első asszonyt és az asszony csábjának áldozatává lett első férfit mily keményen meglakoltatta az Úr. Lángpallosú arkangyalát küldötte le hozzájuk a Paradicsomba és ez által adta tudtukra ezeknek a ruhátalan gyámoltalanoknak, hogy az addig folyt gond nélkül való életüknek immár vége s hogy száműzve vannak a Paradicsomból; hogy nehéz, verejtékes munkával kell megkeresniök a mindennapi kenyerüket; kínnal fogják szülni és nehéz gondok között fölnevelni a gyermekeiket; az eddig változásnak alá nem vetett szépségük, ifjúságuk el fog mulni és helyet fog adni a nyavalyáknak, az öregségnek, a halálnak. . . .

És elhiszszük, hogy ezen istenítélet foganatosítására megrugta az angyal a Föld sarkát, mely ettől rögtön behorpadt és a tengelye is kiköckent a függélyes helyzetéből és félreacsuszott — a tudós csillagászok tanúsága szerint — egy 23 fokot és 27 fokperczet befogó szöggel. És tudjuk, hogy ettől az angyali lódítástól fogva forog

a Föld, immár sok milliónyi év óta, örületes sebességgel a saját ferde tengelye körül egyrészt és még szédületesebb gyorsasággal a Nap körül másrészt. El kell tehát hinnünk azt is, hogy az arkangyal végzetes rúgásának köszönhetjük a földöveket, az évszakokat és mindazt a sok nyomorúságot, ami ezekkel kapcsolatban az első emberpárra rászakadt és reánk, az ő nyomorult örököseikre átöröklődött. Hogy el kell túrnunk a napokkal váltakozó éjjeleket, a nyarat és a telet, a hőséget és a fagyot, a gondot és a nyomorúságot, a betegséget és a halált. Nem is zugolódunk már ezek ellen. Megszoktuk.

Belenyugszunk abba, hogy a gyümölcsérlelő ős után bizonyosan megjön a hideg tél, mely megöli, vagy elaltatja körülöttünk a Természet gyönyörű gyermekeit. És örülünk annak a tudatnak, hogy minden tél után bizonyosan megjön egy új tavasz, mely ismét fölébreszti az alvókat és újra teremti a megölteket. . .

És megelégedetten járjuk tovább a mi úttalun útjainkat és bujjuk a csak általunk ismert ösvényeket abban a fölséges templomban, aminek erdő a neve s ahol mindenütt ott van velünk — az Isten. Élvezzük közvetlenül a téli erdő megfizethetetlen gyönyörűségeit, amiket sokan, sokan szívesen megváltanának tőlünk, ha lehetne.

Akárhonnán jön is a tél és akárhová megy, nekünk nem teher sem a fagya, sem a hava: Nem fázunk!

A nagy csemetekertek (20 k. hold) főútját 4—5 méter, a II. rangú utak 2·5—3 méter, míg a táblákat elválasztó utakat 1·5 méterre legcél-
szerűbb készíttetni.

Az ennél kisebb kiterjedésű csemetekerteknél az utak szélességi méretei is természetesen arányosan kisebb, úgy, hogy az 1/4 k. hold, vagy 1/2 k. hold csemetekert főútjának az 1—1·5 méter szélesség elegendő, stb.

A táblákban a ágyások szélességét, legcél-
szerűbb 1 méter, az ágyások közötti gyomláló ösvények szélességét pedig 0·3 méterrel megállapítani, mert így a vetések gyomlálása stb. leg-
könnyebb.

Megjegyzendő, hogy ott a hol a táblákba a magvak 0·5 m. távolságra vettettek el, még külön

gyomláló ösvényt készíteni nem szükséges, mert a sorok közei amúgy is elegendő nagyok a gyom-
láltatás céljaira.

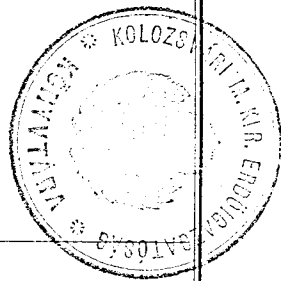
Ha mindezekkel rendbe jöttünk, következik a vetési munka.

A vetési munkálatoknak részletes tárgyalása előtt czélszerűnek tartom az alábbi adatokat ki-
mutatásba foglalva közölni.

E kimutatásban ki vannak tüntetve a cseme-
tekerti területek bevetéséhez, a különféle fanemek magvaiból a magvak csirázóképességéhez és a vetés sűrűségéhez képest a szükséges magmeny-
nyiség.

Ugy szintén ugyanez a kimutatás kiténteti a területek bevetési munkájához szükséges nap-
számos-erőt is.

Tétel szám	Fafaj	A vetés sűrűsége	Vetési mód	1 k. holdra (5755 m ²) szükséges mag		1 k. holdnak bevetéséhez szükséges napszámos erő						Jegyzet	
				Csirázó képesség %	Klgr. vagy III.	Sortávolság cm.	kötött agyagtalajnál						
							ha a talaj igen gőrnagyós		ha a talaj kevésbé gőrnagyós		ha a talaj porhanyós		
					férfi	nő	férfi	nő	férfi	nő			
1	Fekete fenyő (Pinus austriaca)	igen sűrű sűrű középsűrű igen sűrű sűrű középsűrű igen sűrű sűrű	A vetés vető- árok húzóval és vető szaruval történt. Sorok az ágyások hosszában	85 85 85 75 75 75 60 60	Klgr. 140 120 90 160 145 125 175 165	20	7	16	5	13	3	9	
2	Erdei fenyő (Pinus silvestris)	igen sűrű középsűrű ritkás igen sűrű sűrű középsűrű	mint fent	90 70	Klgr. 75 60 53 105 85 64	20	Ugyanezok az adatok, mint az 1. tétel alatt						
3	Lúc fenyő (Abies excelsa)	középsűrű	mint fent	80	Klgr. 70	20	Mint 1. tétel alatt						
4	Sima fenyő (Pinus strobus)	középsűrű vetés	mint fent	40	Klgr. 172	20	Mint 1. tétel alatt						
5	Vörös fenyő (Pinus larix)	igen sűrű vetés	mint fent	44	Klgr. 212	—	Mint 1. tétel alatt						
6	Tengeri fenyő (Pinus maritima)	igen sűrű vetés	mint fent	24	Klgr. 374	—	Mint 1. tétel alatt						
7	Jegenyefenyő (Abies pectinata)	sűrű vetés	mint fent	45	Klgr. 712	—	Mint 1. tétel alatt						
8	Kocsányos tölgy (Quercus pedunculata)	igen sűrű sűrű középsűrű igen sűrű sűrű középsűrű	A vetés zsinór mellett kis kapával történt	70 60	Hl. 55 45 35 64 55 45	40	38	11	32	8	16	6	

Tétel szám	Fafaj	A vetés sűrűsége	Vetési mód	1 k. holdra (5755 m ²) szükséges mag			1 k. holdnak bevetéséhez szükséges napszámos erő						Jegyzet
				Csirázó képesség %	Hl. Klg. vagy Hl.	Sortávolság cm.	kötött agyagtalajnál						
							ha a talaj igen gőrnagyós		ha a talaj kevésbé gőrnagyós		ha a talaj porhanyós		
						férfi	nő	férfi	nő	férfi	nő		
9	Kocsánytalan tölgy (<i>Quercus sessiliflora</i>)	igen sűrű sűrű középsűrű igen sűrű sűrű középsűrű	mint fent	60	Hl. 75 65 55 85	40	Ugyanazok az adatok, mint a 8. tétel alatt						
				50	70 60								
10	Magyar tölgy (<i>Quercus conferta</i>)	igen sűrű sűrű középsűrű	mint fent	55	Hl. 80 65 50	40	Mint 8. tétel alatt						
11	Csertölgy (<i>Quercus cerris</i>)	középsűrű	mint fent	70	Hl. 35	40	Mint 8. tétel alatt						
12	Közönséges köris (<i>Fraxinus excelsior</i>)	igen sűrű sűrű középsűrű	mint fent	70	Klg. 380 350 290	40	28	12	22	7	18	6	
13	Fürtös juhar (<i>Acer pseudoplatanus</i>)	igen sűrű sűrű középsűrű	mint fent		Klg. 200 175 150	40	Mint 12. tétel alatt						
14	Szelid gesztenye (<i>Castanea vesca</i>)	igen sűrű sűrű középsűrű	Buttlár fával ültetve lyukakba való vetés	60	Hl. 64 55 30	40	31	—	25	—	19	—	
15	Szelid dió (<i>Juglans regia</i>)	igen sűrű sűrű középsűrű	mint fent	70	52 45 30	40	Mint 14. tétel alatt						
16	Ákác (<i>Robinia pseudoacacia</i>)	igen sűrű sűrű középsűrű	Zsinór mellett kis kapával	40	107 85 60	50	10	10	4	10	2	8	
17	Ákác (<i>Robinia pseudoacacia</i>)	igen sűrű sűrű középsűrű	Búzavető géppel	40	107 85 60	40	Közönséges búzavető géppel állag						
18	Hamvas éger (<i>Alnus incana</i>)	középsűrű	Zsinór mellett kis kapával	9	138	40	8	8	4	8	2	6	
19	Mezgés éger (<i>Alnus glutinosa</i>)	középsűrű	mint fent	4	86	40	Mint 18. tétel alatt						
20	Bálványfa (<i>Ailanthus glandulosa</i>)	középsűrű	mint fent	7	276	—	Mint 12. tétel alatt						
21	Zöld juhar (<i>Acer negundo</i>)	középsűrű	mint fent	11	454	—	Mint 12. tétel alatt						
22	3 tövisű glédics (<i>Gleditschia triacanthos</i>)	középsűrű		41	254	40	Mint 16. tétel alatt						
23	Sorbus aucuparia	középsűrű		37	903	40	Mint 12. tétel alatt						

Megjegyzés: Munkaidőegységül naponta 10 óra vétetett.

A különféle magvaknak a vetés előtt történő elbánásáról, valamint a vetések fogatosításáról legközelebbi számunkban fogok foglalkozni.

Bükk vasúti talpfák termelése.

Közli: Barátfalvi Béla, m. kir. erdőőr.

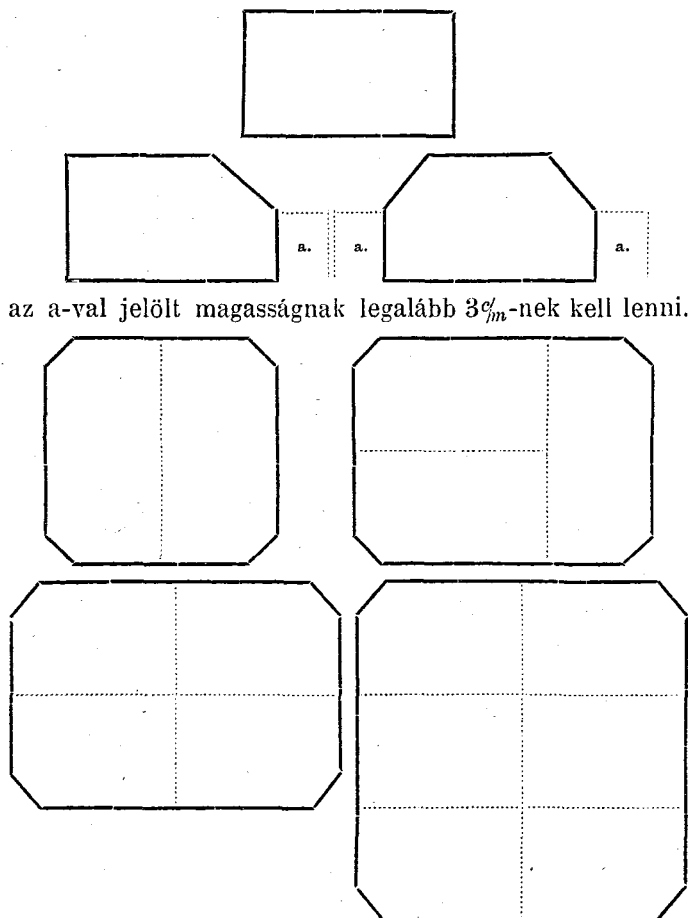
(Vége.)

A talpfák méretei és alakjai. A száraz talpfák méretei az alábbi táblázatban vannak kitüntetve, de a készítésnél még nyers állapotban lévő talpfák méreteit kissé nagyobbra kell venni.

Általában szabálynak tekintendő az, hogy a nyers talpfáknál a magassági méret $\frac{1}{2}$ és a szélességi méret $2-2\frac{1}{2}$ cm-rel nagyobb legyen a táblázatban kitüntetett méreteknél. Ez főleg azért szükséges, mert a talpfa azon részén, ahová a sín reá erősítődik, a szélességi méretnek a használatba vétel alkalmával is teljesen pontosnak kell lenni. A fent jelzett méretkülönbség tehát a beszáradás miatt szükséges.

Sorszám	A talpfa neve	Hosszúság	Alsó szélesség	Felső szélesség	Vastagság
		m.	centiméter		
1.	I. rangu ütköző . . .	2:50	30	25	15
2.	I. » közbenső . . .	2:50	25	17	15
3.	II. » ütköző . . .	2:20	25	17	14
4.	II. » közbenső . . .	2:20	20	14	14
5.	III. » ütköző . . .	1:70	25	17	14
6.	III. » közbenső . . .	1:70	20	12	14

A gölyáth talpfák 20 cm-el hosszabbak = 2:70 m.

A polygonok keresztmetszetei.

A fenti táblázatban kitüntetett méretektől eltérni nem lehet, s egyedül a talpfa felső szélességénél — a szintalpokon belül eső részén — engedtetik meg a kitüntetett szélességnek $\frac{1}{5}$ -éig terjedő eltérés.

A vasúti talpfáknak rendszerint egyeneseknek kell lenni és csak kivételesen lehet a görbe talpfát termelni, illetve alkalmazni. Az ilyeneknél a görbületnek a magassága az I-ső és II-od rangu vasútnak számára készített talpfáknál legfeljebb 10 cm, a III-ad rangú vasútnak számára szolgáló talpfáknál legfeljebb 6 cm-ert tehet ki. Ugy az egyenes, mint a görbe talpfáknál azonban, a felső és alsó lapnak egymással kivétel nélkül párhuzamosan fekvő síkot kell hogy képezzen.

A vasúti talpfák alsó, felső és oldallapjai a rostok hosszirányában simára kell hogy fűrészeltessenek, illetve bárdoltassanak.

A talpfák végei derékszög alatt fűrészelve le. Az usztatott törzsekből talpfákat készíteni nem célszerű, a talpfákat pedig egyáltalán usztatni nem szabad.

Ugy az erdőn, mint a rakodón a talpfák alá mindig aljfaak teendők, nehogy a talpfák korhadásnak induljanak.

A rakodókon használandó aljfaak hossza 2:80 m., vastagsága 15—20 cm.

Minden 60 drb. talpfa alá 2 drb. aljfa teendő. A talpfa kalitkába rakandó, még pedig úgy, hogy a lerakott első sor talpfa szélére egy másik talpfát tészünk keresztbe s erre jön reá rakva a második sor s így tovább.

Ilyenformán a talpfák rézsutosan állanak, s az eső könnyen lefolyik róluk s e mellett hízagosan is állanak s a levegő könnyen átjárhatja.

A talpfák és polygonok közelítése. Az olyan hegyoldalokon, hol az egyes talpfákat csekély távolságra kell közelíteni, ott a közelítés emberi erővel történhetik, melyre egy vasból készült, s a közönséges harapófogóhoz teljesen hasonló talpfafogó szolgál.

A polygonok közelítése már emberi erővel nem történhetik, mert az egyes polygonoknak a súlya 4—5 métermázsát is kitesz. Ezek közelítése tehát télen a rövid vontató szánon, nyáron pedig e célra készült s 40 cm. átmérőjű erősen megvasalt kétkerekű taligán történik.

A talpfa közelítésre a legalkalmasabb a jó tél, mert havon a közelítés és szállítás könnyen megy, ellenben nyáron egy olyan erdő részben, hol 15—30.000 darab talpfa egyszerre termeltetik, az ezen nyers faanyaggal megterhelt szekerek az erdei utakat nagyon megrongálják s a szállítás ez által nagyon megnehezítődik.

Vigyázni kell arra, hogy a közelítés közben a talpfák ki ne rojtosodjanak, vagy meg ne sérüljenek.

Nyáron a talpfa közelítésnél arra is figyelemmel kell lenni, hogy be ne sárosodjanak, mert a sár behatol a fának likaiba a telítés alkalmával az 5 kilónyi gőznyomás alatt a telítő anyag nem hatol be a fába s így a talpfa meg nem telítődhetik.

Ügyelni kell szintén arra is, hogy a munkások fejével, vagy szabinával a talpfát össze ne lyukasszák,

mert az mind csak a talpfa tartósságának rovására történik.

Télen termelt talpfák a hidegben hosszú ideig megtartják épségüket, de a melegebb tavaszi szelek hatása alatt repedezni kezdenek; ugyanígy van a nyáron termelt talpfakkal is, mihelyt kezdenek száradni, meg-hasadoznak.

A továbbhasadás meggátlására legalkalmasabb a 10—12 cm. hosszú S alakú vaskapocs, melyet a hasadás összefogására a talpfa végébe kell beverni.

A talpfák telítése. A bükk talpfáknak az általam látott telítése a következő módon történik:

Mindenekelőtt a talpfák mindkét végükön, még pedig a véglapoktól 15 cm.-rel beljebb, a talpfa fél magasságának megfelelő helyen, a felső lappal párhuzamosan — 26 milliméteres átmérőjű központi fúróval ellátott fúrógéppel — egészen átfuratnak.

Az így előállott lyukba puhafából, jegenye- vagy lúczyenyőből készült kupalakú szög üttetik be, melynek hossza az I. rangú ütköző talpfáinál 36, az I. rangú vasútak közbelső talpfáinál, valamint a másod- és harmadrangú vasútak ütközési talpfáinál 26 cm.; átmérője pedig a vékonyabb végén 29, a vastagabb végén 35, közepén pedig 30 milliméter.

Ezen szög a talpfába annyira beüttetik, hogy annak vékonyabb része a talpfa átellenes oldalán is legalább 3 centiméternyire kiálljon. A szögnek ezen kiálló vékonyabb vége felhasíthatik és egy tölgyfából készült 80 milliméter hosszú, 25 $\frac{m}{m}$ széles és 10 $\frac{m}{m}$ vastagságú ékkel kiékeltetik, minek megtörténte után a szögnek mindkét vége a talpfa oldallapjának síkjában elvágatik.

Azután a sínek helyét 1 cm.-nyire bevágják s az e czélra vasból készült kocsikra rakják. Minden kocsi 25 darabot szoktak rakni. A kocsikat síneken betolják a telítés czéljaira készített kazánokba.

Egy ilyen kazánba két kocsi fér be, vagyis egy kazánba egyszerre 50 db. talpfa.

A kocsiknak a betolása után a kazánt légmentesen elzárják.

A telítés folyamata akként történik, hogy a fent említett kazánba két cső vezet, amelyek közül az egyikken egy olajnemű anyag folyik, a másikon pedig gőz jut a kazánba be. A gőz 5 kiló nyomással az olajat behatoltatja a likacsokon át a talpfába és így a talpfa teljesen megtelítődik.

Ujabbán a talpfáknak sóval leendő telítésére tesz-nek kísérleteket.

Az 1906. év őszén megtartott erdőöri és vadöri szakvizsgák.

(Folytatás).

XI. Szombathelyen.

Az erdőöri szakvizsgák október hó 22—27. napjain tartattak meg.

A vizsgáló bizottság elnökéül: Sinenszky Kálmán kir. erdőfelügyelő; rendes tagokul: Kögl Árpád kir.

alderdőfelügyelő és Szigeti Rezső m. k. erdőmester nevezettek ki.

Az erdőöri szakvizsga írásbeli kérdései a következők voltak:

I. Irja le, hogy mely faemeknek tenyésztését, illetve megtelepítését tartja legelőnyösebbnek a sekély, száraz mésztalajon; melyeknek a mély televényes agyagos márgatalajon s végül melyeknek a laza agyagos homoktalajon?

II. Mekkora az olyan csemetekertnek területe, melynek egyik oldala 48.6 öl, az ezzel párhuzamos másik oldala 35.4 öl és a két párhuzamos oldalnak egymástól való távolsága 18.3 öl?

III. Milyen fontosabb intézkedéseket tartalmaz az erdőörvény az erdők fentartásáról és ki felelős ezen rendelkezések megtartásáért.

XII. Miskolczon.

Az erdőöri szakvizsgák október hó 22—24. napjain tartattak meg.

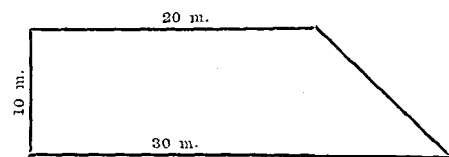
A vizsgáló bizottság elnökéül: Zachár István kir. erdőfelügyelő; rendes tagokul: Pékh József m. kir. erdőtanácsos és Csaszközi Károly, Coburg hercegi erdőmester nevezettek ki.

Az erdőöri szakvizsga írásbeli kérdései a következők voltak:

I. Mennyi az összes keresete egy bányafa fuvarának, ha 1.7 méteres bányafából 66 darabot szállított, s darabjáért 20 fillért; 2.2 méteres bányafából 34 darabot szállított s darabonként 28 fillért; 3 méteres bányafából 15 darabot szállított s darabjáért 50 fillért — és 4 méteres bányafából 11 darabot szállított s darabjáért 80 fillért kap?

II. Irjon jelentést az árvíz által az erdei uton okozott kárról és a faszállítás tovább folytathatása érdekében sürgősen tett intézkedéséről.

III. Számítsa ki, hány csemete fér el a csemetekertben, ha annak mérete és alakja a következő:

és ha egyezer darab csemete egy m^2 területet foglal el? (Vége.)

Méhészet.

(tp.) Az »Orsz. Erdészeti Egyesület« azon szándékát szolgálendő, hogy ez a lap az erdők munkásainak mindenképp hasznára legyen, megnyitjuk ezt a rovatot, amelynek bővebb magyarázatául egyszerűen csak hivatkozunk e lap utóbbi (4.) számában »A méhészetről« czímen megjelent közleményre. Ez nagyon megérdemli s lapunk közönségének nagy érdekében is áll, hogy mindenki ismételtlen is átolvassa és meg is szívtelje.

Nem mi rajtunk fog mulni ezentúl sem, hogy a méhet, a méhészetet, a méhészkedést közönségünkkel

megkedvelte és szívesen fogunk szolgálni utmutatásokkal, tanácsokkal, elméleti és gyakorlati ismeretekkel arra a célra, hogy a méhészetet mindenki okszerűen, anyagi és lelki haszonnal űzhesse.

Nagyon óhajtjuk, hogy munkánk e részben is sikeres legyen.

Alkalmilag, a kellő időben és a szükséges és az e lap által nyújtható mértékben ki fogunk terjeszkedni mindazon tudnivalókra, amiket akár azoknak, akik már méhészkednek, akár pedig azoknak, akik a méhészkedéstől akár ilyen, akár olyan okokból eddig távol maradtak. S az lesz a törekvésünk, hogy e lap méhészeti közleményei egymagukban is nyújthassanak annyit, amennyi a hasznothajtó méhészkedéshez szükséges.

*

Mire e sorok megjelennek, akkorra, márcziusban, remélhetőleg vége lesz az idei nagyon kemény télnek is, mely a nem kellő gondossággal eljáró méhészeknek a kedves bogarait is, ha nem voltak elég melegen s egyébként is jól betelelve, bizonyára nagyobb mennyiségben megölte. Ez a fájó tapasztalat azonban ne ám elkedvtelenedésre adjon az illető méhészeknek okot, hanem igenis szolgáljon megszívlelendő intésül arra, hogy a méheket ősszel mindig mindenképp jó karban, bőséges élelemmel és a hideg ellen védetten kell betelelni, amely esetben könnyen és biztosan állják ki a leghidegebb és a leghosszabb teleket is. Ezt a főszabályt ismerni és szem előtt tartani mindig időszerű dolog; most is, amikor a tél végén nem a betelelés szabályait tárgyalhatjuk, hanem csak a még mindig téli teendőinkről és a kitelelés dolgairól beszélhetünk bővebben.

A méhek most még mindig a téli álmukat aluszszák. Ugy mondjuk ugyan, hogy a méhek télenát aluszszák; de ezt, már most megjegyzem, helytelenül mondjuk, mert a méhek bizony télen sem alszanak — hiszen folytonosan és nagy hidegben nagyon bőven is táplálkoznak télen át is — hanem csak lezárt állapotban életet élnek ekkor. A méhek szempontjából azonban éppen ezért olyan időszak a tél — a beteleléstől a kitelelésükig — amikor, ha van is a méhes körül és a méhek érdekében több mindenféle gondja, dolga a méhészeknek, de magukkal a méhekkal nincs tennivalója; hanem ha akkor, amikor egyik-másik hibásan betelelt méhtörzsnél valami bajra akadunk, aminek a lehető orvoslását kell megkísérlelnünk. A rend azonban az, hogy ilyenkor nincs és ne is legyen velük dolgunk.

Márczius hó elején vagyunk. Olyan időpont, ahol akárhányszor még valóságos tél, hó, fagy borul rá mindenre s a méhek egy világért meg nem bontanak még az ő meleggyártó teledőfűrtjüket, mivel tudják, hogy ezt szétbontva csakhamar megdermednének, mindenestül elpusztulnának. Ilyen márcziusi időben mi sem zavarjuk a méheinket még a kíváncsiságunkkal sem. De olyan is ez az időpont, hogy bizony igen gyakran nincs ekkor már se hó, se fagy, se hideg; meleg szellők lengedeznek, a napnak a sugarai már nemcsak fénylenek,

hanem melegítenek is s ha éjjelenként meggémberedik is még a föld, azért naphosszat már 8—10 R. fokot mutat a hőmérő árnyékon; olyan, amikor már örömmel mondogatjuk: üdvöz légy tavasz!

Amikor ilyen az idő, ha előbb, ha utóbb köszönt is be, akkor a méhközpüben mind elevenebb lesz az élet. A méhallam új élete megkezdődött, a népe a régóta nélkülözött munkája után siet ki a szabadba is, hogy a bent a kaptárban már előbb megkezdett munkáját gyarapíthassa. Egymásután, előbb egyenként, majd tömegesebben hagyják el a köpü nyitott ajtaját és vigan döngicsélve szállnak ki a levegőébe s a délidőben a magukat tisztító előjátékaikat is megtartják. Az egyik rész az elhalt testvéreket temeti, viszi ki a szabad ég alá, a másik részük itt is, ott is keresgél, hogy a mogyoró, a rekettye, a nyír és a fűz már virágzó, porzó cziczáiról vihessen haza mentül több kenyérnek valót, amire a már mindinkább szaporodó, növekedő álcának otthon nagy szükségük van. De a víz az, amire itt most legtöbb szükség van, s ezt iparkodnak hordani a legtöbben.

Ilyenkor s ezeknél a munkáiknál már sokat segíthetünk a méheinknek. Mindenekelőtt megmentjük őket attól a nehéz munkájuktól, hogy ők maguk vigyenek ki a kaptárjaik fenekéről minden hullát, mocskot, szemetet. Mi percz alatt kitisztítjuk ezektől a méhklásokat és ezzel tömérdek méhmunkát takarítottunk és nagyon sok méhéletet mentettünk meg. Mert ha a méheket ebben magukra hagyjuk, akkor erre sok időt és erőt vesztegetnek, amit másra használhatnának és igen sok méhünk is belepusztul ebbe, mivel a hullákat messzire elviszik, azoktól sokszor nehezen szabadulhatnak és eközben a hideg, sokszor még fagyos földön megfáznak, megdermednek, menthetetlenül elvesznek. De legtöbben vesznek el a vízfordásban, mert erre lévén legnagyobb szükségük, ezt hordják a legnagyobb buzgalommal és, ha másképp nem juthatnak hozzá, nem törődve a reájuk ólalkodó halállal, olyan hideg napokon is, amikor pár percz alatt megdermednek s haza többé soha se juthatnak. Ezért szükséges, hogy a méhész ebben a munkájukban folytonosan segítségükre legyen az első ki-röpülésüktől fogva mindaddig, amíg csak az igazi tavasz melegsége állandóvá nem lett. Mézes, cukros, langyos vizet adunk nekik a kaptáraikba az ezek alakjához, berendezésükhöz alkalmazott ilyen, vagy olyan módon. Ha így a vizet otthon találják s ameddig találják, akkor nem röpülnek ki a bizonytalanba, sokszor a messzétávolba, a kész veszedelembé, hanem ezt használják föl a mind nagyobb mennyiségben szükséges étetőpép készítéséhez. De e mellett kint a szabadban, közel a méhesünkhöz valamely alkalmas helyen már most készítenek nekik rendes itatóvályukat, ezeknek a vizébe mohát, forgácsot, kavicsot rakunk, hogy a bogaraink bele ne fulladjanak. Kezdetben egy kis mézet is keverhetünk ebbe a vízbe, hogy a méheket odacsalva ide-szoktassuk, nehogy messzire járván az egész tavaszi, nyári, őszi időben ezért a szükségletükért, a hosszú út

viszontagságainak legyenek kitéve és a sok drága idejüket így vesztegetni legyenek kénytelenek.

Ha azonban nem sietünk ezeknek az itatóknak már a tavasz legelején való elkészítéséhez, akkor hasztalan minden erőlködésünk. A méhek hamar odaszoknak, ahová legelőször mentek s a mi elkésett itatóink, még ha édesítve vannak is, látogatás, fölhasználás nélkül maradnak.

Amikor már a méhesben is 10—12 fok meleg van, akkor megvizsgálhatjuk a méhtörzseink belső állapotát is. De csak gyorsan eljárva, vigyázva, nem zörögve, semmit nem zökkentve és magát a fészket meg nem bontva. Mert hiszen a méhek állapotának megítélésére így is fontos és biztos jelenségekre akadunk. Azt látjuk és ítélhetjük meg legelsőben is, hogy van-e annyi mézkészletük, amennyi nekik májusig elégséges a folyton folyvást szaporodó fiasításuk fölnevelésére. Ha a készletüket keveseljük, adunk nekik annyi lépes mézet, hig mézet vagy ezukorszörpöt időközönként és nagyobb adagokban és mindig éjjelre, amennyi a fölsegítésükre szükséges. Ha a fenékdeshán ilyenkor ledobott, lehullott munkásméh álcáját találjuk, akkor szinte biztosra vehetjük, hogy jó anyja van a törzsnek s bátran magára hagyhatjuk. Ha pedig ebben az időben here-álcát vagy bábót találunk, akkor bizonyos, hogy vagy kimerült rossz anyjuk van, mely esetben ezt a törzset egy másik egészségessel kell egyesítenünk, hogy így amit lehet, megmentünk; vagy pedig, ami még nagyobb baj, álnyja van, amin ilyenkor még nem is lehet semmiképp segíteni s csak később, ha már melegebb az idő és addig még el nem pusztultak, lehet a népét egy más alkalommal közlendő módon megmenteni.

Ha melegebbé lesznek is a napok, a köpüket a téli burkolataikból ki ne takarjuk, mert ilyenkor van ezeknek a melegre legnagyobb szükségük.

A mikor etetünk, mézet, édességet a méhesben a kaptárak körül el ne szórjunk, méznyomos lépeket szerte heverni ne hagyjunk, mivel ezzel magunk idézzük elő a méhek nyalakodását és a sokszor csak nehezen korlátozható, mindig nagyon káros rablását.

Ha, ami gyakran megtörténik, utóbb ismét téli idő áll be, akkor az ennek folytán ismét otthon maradó méhek kijáróit sötétítsük el, a nap sugarait tartsuk vissza ezektől, hogy most, amikor a méhek a tisztulási kiröpüléseiket már megtették, őket ebben az újabb nyugalomban lehetőleg megtartsuk; de itassunk gondosan, nehogy a szükséges víz miatt akármilyen hidegben is kiröpüljenek.

A havat, ha ez eddig elmaradt, most már pár méternyi szélességben eltisztítsuk a méhes elől, sőt ennek a helyére apró föreket vagy mohát hintsünk, nehogy a leszálló vagy lehulló méhek ennek hiányában a fagyos, a havas, a vizes földön megdermedjenek. S még így is szedegessünk ott össze minden röpülési napjukon este felé, amikor már hidegszik az idő, minden méhet s az így összegyűjtötteket adjuk be valamelyik kaptárba, melynek a melegétől ismét föllednek és bántatlanul tovább élnek. Mert azt tartja a régi jó közmondás, hogy tavasszal minden kitelelt méh egy garast megér.

Álláskereslet.

Egy 41 éves, róm. kath. vallású, nőtlen, VIII. gimnasiunai osztályt végzett, az erdészeti, mezőgazdasági és irodai teendőkből teljesen jártas szakvizsgázott erdőőr azonnali belépésre alkalmazást keres.

Czím a szerkesztőségben.

*

Egy nő, szakiskolát végzett és szakvizsgázott erdőőr azonnali belépésre erdőőri állást keres.

Czím a szerkesztőségben.

*

Egy 26 éves, nőtlen, utászrezdnél 3 évet szolgált, magyar és német nyelvet szóban és írásban bíró, 1906. évben végzett erdőőri szakiskolai növendék, uradalomban mint segéd-erdőőr keres alkalmazást.

Szíves ajánlatok Tomcsala János, Pozsony, Marhavasártér 2. sz. kéretnek.

*

Egy 30 éves, nőtlen, kiszolgált esendőr-altiszt, ki hasonló minőségben már éveken át alkalmazva volt, vadász, vadőri vagy erdőőri állást keres.

Czím a szerkesztőségben.

Előfizetések nyugtázása.*)

1/4 évre (1 koronát) fizettek a következők:

Balog Antal (527), Didrencz Lajos (528), Szatmáry Sándor (529), Avár István (541), Köpfler Mihály (550), Bárdos József (575), Vaszek András (576), Sperlagh József (577), Medveczky József (578), Masztelya Károly (579), Brna János (580), Kozák József (582), Huszty János (588), Balogh András (589), Birta János (594), Mezey Péter (596), Zekeli György (601), Mátéffy György (609), Mike Sándor (611), Popovics László (612), Kolicsek Bernát (613), Vízgy Gyula (614), Matuska József (615), Brinda János (616), Kádas Imre (621), Ehemreiter Miklós (626), Tarzsák József (630), ifj. Szálka Albert (638), Fodermayer Vilmos (644), Oros János (645), Kovács János (646), Hannibal Jenő (649), Butács Gyula (667), Erdős Ignác (671), Virlics Gyula (673), Dantzky István (679), Lokoteir Miklós (697), Tar Sándor (706), Mastesuch József (710), Vörös János (712), Tóth János (717), Dániel Mihály (718), Varga Gyula (719), Kiss Sándor (722), Magyar János (743), Edelhauser Vilmos (744), Petrovics János (745), Krizsek Kálmán (746), Kovács József (747), György János (748), ifj. Kárpa István (750), Plakinger Pál (751), Rehorcsuk Jakab (761), Folfasz Ferencz (780), Simonyi János (799), Fortenbacher Károly (801), Trobert Ferencz (802), Kovács József (804), Schmiedt Ferencz (813).

*) A név mellett álló szám, mely a **ezímszalagon is fel van tüntetve**, az előfizetési napló folyó száma, melyet úgy az előfizetés megújítása alkalmából a postautalvány szelvényén, valamint bármilyen felszólamlás esetén az illető levélben vagy levelező lapon **kérünk okvetlenül feltüntetni**, hogy minden félreértés vagy késedelemnek elejét vehessük.

A kiadó hivatal.

Schäffer Ferenc (827), Csomoss István (829), Lepenszky Vilmos (831), Szkalszky Ede (836), ifj. Banicz Sándor (843), Marina János (845), Muckenthaler Pál (848), Rusznyák János (851), Medvegyi Antal (852), Szabó Lajos (862), Bálint János (864), Mild János (865), Teleky Vilmos (876), Parajdi Mózes (877), Kemény István (879), Stagl György (844), Kirkovits János (893), Motzok László (900), Kamenszky András (916), Salamon János (917), Varga Albert (918), Tóth Ignác (919), Zsidai János (920), Mázsa Imre (921), Sztáronczky Sándor (933), Rusznyák Sándor (935), Mezei József (936), Tabak Mihály (938), Marton Ferenc (940), Pandur György (943), Lovas Dániel (944), Szász Ferenc (955) Gribovszky János (965), Tomasevics Jeremiás (966), Kiss Pál (988), Gere Ignác (996), Bolcsó András (997), Allinarius József (999), Pegán Ferenc (1000), Horváth Antal (1001), Horváth Nihály (1002), Farkas Ignác (1003), Jobbágy István (1004), Szakács Károly (1040), Budai Imre (1043), Miskovits Péter (1045), Holócsuk Miklós (1055), Berger Antal (1056), Valkó János (1057), Tomasevics Vladimír (1076), Darázs Pál (1078), Liptay János (1091), Pfiszter Károly (1092), Molnár Ferenc (1094), Imbner Ignác (1095), Sofáriu Galatem (1096), Király Antal (1097), Berényi Rezső (1130), Preiminger Alajos (1132), Kriveczley György (1137), Luskay József (1170), Laszke Antal (1173), Kebeley József (1175), Járos Ferenc (1181), Pasitzky Gusztáv (1172), Szabó Ignác (1266), Koczinec Ede (1270), Erdős Jenő (1279), Haager Ferenc (1297), Fekete József (1311), Vlád Miklós (1314), Borsos Dezső (1315), Petrovics József (1316), Vaskovics Miklós (1317), Péntek Gábor (1348), Szeitler Ferenc (1349), Zsimán László (1350), Földy György (1361), Borsos Ferenc (1379), Kuchler Mátyás (1380), Gido Ferenc (1381), Joanovics István (1382), Szeuderszky Arthur (1383), Markovics Ignác (1384).

(Folytatjuk.)

Pályázati hirdetés.

Alólírt uradalomban f. évi április hó 1-ig, legkésőbb május 1-ig egy erdőöri állás töltendő be. Évi fizetés 720 K., sikerdús szolgálat esetén 2 év múlva 840 K., szabadlakás, tűzifa, 2 hold rét, 2 tehénnek legelő, évi 64 K. ruhaátalány, minden 3-ik évben egy köpönyeg, urad. orvos és patikahasználat, hosszabb kiküldetéseknél utidíj. Magyar iskola helyben nincs. Pályázóktól erdőöri szakvizsga, a magyar és román nyelvnek tudása, a magashegységi szolgálathoz megkivánt és orvosilag igazolt erős testalkat, gyakorlati jártasság az erdőkihasználásban, jó írás és 35 évnél alacsonyabb életkor kivántatik. Bizonyítványmásolatok, melyek vissza nem küldetnek, márczius 15-ig alábbi címre küldendők.

Kendeffy-erdőuradalom főerdésze

E. 16. 1—*

Malomviz, u. p. Kernyesd (Hunyadm.)

Szám: 56—1907.

Pályázati hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye területén állami kezelésbe vett községi- és némely más erdő és kopár területek védelménél elhalálozás folytán egy főerdőöri és illetőleg fokozatos előléptetés esetén megüresedendő egy erdőöri állomásra pályázat nyitattik.

Illetmények: a főerdőör évi bére 600 korona, az erdőöré 500 kor., évi lőtartási átalány 200 kor., évi egyenruha átalány 70 kor., évi iroda-átalány 10 kor., lakáspénz 120 kor. (Dés városában 160 kor.)

Kérvények folyó 1907. év márczius hó 15-ig alulírt m. kir. állami erdőhivatalhoz adandók be.

A kérvényhez 1. erdőöri szakvizsga-, 2. születési-, 3. orvosi-, 4. szolgálati bizonyítvány eredetiben vagy hiteles másolatban okvetetlenül csatolandó.

Elkészt, vagy hiányosan felszerelt kérvények figyelembe nem vétetnek.

D és, 1907. év február hó 15-én.

E. 14. 1—*

M. kir. állami erdőhivatal.

Égercsemete eladó

gróf Nádasdy Tamás erdészetenél
Nádasdladányban, Fejérmegye

Magonc 8—12 % magas ezre . . .	5	Kor.
» » » » százezer . . .	400	»
2 éves iskolázott 30—40 % ezre . . .	10	»
» » » » tízezer . . .	85	»
3 éves » » 45—70 » ezer . . .	20	»

helyben, Fejér-Zichyfalva állomásra
szállítva.

E. 15. 1—4

Gyümölcsfa-csemetékkel nagyban

faiskolák létesítésére, gazdasági egyesületeknek nagy mennyiségben, jól és jutányosan szolgálhatok.

Nagyobb szükségletknél különleges árajánlatokkal készségesen szolgálok. — Készlet 1 éves átültetetlen és 2 éves átültetett:

több 1/2 milliónál **alma** — valódi vadalma
közel 1/2 millió **körte** — » vadkörte
cca. 1/4 » **birs** — dugványcsemeték

cca. 1/4 millió **Mariannaszilva** — dugványok

» 1/4 » **Myrabolana és szilva**

» 1/4 » **Meggy és cseresznye**

100.000 db kajszin, mandula és őszibarack. — Készletben vannak továbbá nagy mennyiségben sorfák, különösen gesztenye és gleditschiafák ezerszámbra.

Árjegyzék, dúsan illusztrált, kívánságra ingyen.

Ny. 2. 5—*

Mühle Vilmos, faiskolák,
cs. és kir. udvari szállító **Temesvár.**

SCHERTER TIVADAR

előbb PAUSENBERGER

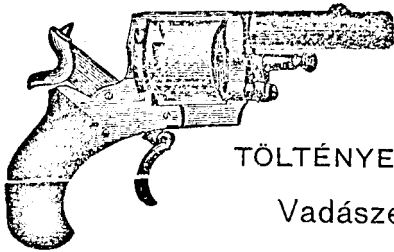
VASKERESKEDÉS

Temesvár-Belváros,

Hunyadi- és Jenő herceg-utca sarkán.

Telefon 499.

Legnagyobb választék Vadász-, Madár- és Flaubert-
fegyverekben. Forgópisztolyok, Browning-ismétlő
pisztolyok, Flaubert-pisztolyok.

AMERIKAI
LÉGFEGVEREK

TÖLTÉNYEK és SERÉT

Vadászeszközök.

Ny. 5. 5-*

KOLARITS NÁNDOR

Első délmagyarországi egyenruházati intézete
és férfiruha műterme

TEMESVÁROTT

szállít legjobb **egyenruhát**,
egyenruházati cikkeket és polgári ruhát
előnyös feltételek mellett.

Ny. 4. 5-12

SORFÁK.

Erősebb fákbani nagyobb szükségletnél speciális aján-
lattal állok szolgálata, — különösen

Acer, Gesztenye, Gleditschia, Fraxinus,
Maclura, Quercus, telt Crataegus, Robinia
stbi-ből.

Mühle Vilmos, faiskolák,
cs. és kir. udvari szállító

Temesvár.

Ny. 3. 5-*

BLUM ÉS TÁRSA

ELSŐRANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 14/16. sz.

Mesteri szabású, izlésteljes csinos kiállítású
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Ezen lap előfizetői által nálunk rendelt cikkek számlaösszegéből 1½%-ot adunk át a fentebb ter-
vezett erdőaltiszti alap javára.

Hivatalos úton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinhető számos
elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére
hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem
vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet
fordítunk.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részlet-
fizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz
kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM ÉS TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

ő cs. és kir. Fensége József főherceg udvari szállító. A nagyméltóságú földmívelésügyi
Minisztérium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállító.
Az »Országos Erdészeti Egyesület«-rendes tagjai.

E. G. 5-*

